

Onze Nationale Vogel

Nu de trek naar het zuiden wat afloopt, vragen de vogels in de tuin om meer aandacht. Op het voer in onze tuin komen Huismussen, Vinken, Groenlingen, Merels, een paartje Turkse Tortels en een enkele Roodborst en Heggenmus af. Alleen Putters zie ik niet. Wel in de zomer, dan broedt een paartje in de tuin van de burens, dan komt dan regelmatig op bezoek. Nu hoorde ik laatst van een aardige mevrouw dat ze gebroken zonnepitten (en dan wel witte) voert. Met een groepje Putters in haar tuin als resultaat.

Dankzij het de schilder Fabricius is de Putter inmiddels wereldberoemd geworden. Zijn schilderij, waarop de vogel water uit een putje haalt, was al een trekpleister van het Mauritshuis. In Amerika echter werd het een hype. Het hing daar tijdens een verbouwing van het Mauritshuis in een museum en trok volle zalen. Zo werd de Putter de nationale vogel van Nederland.

Fabricius schilderde het Puttertje terwijl het in een kooitje zat. Tot de jaren vijftig van de vorige eeuw was het in het wild een zeldzame vogel in het westen van het land. Om Putters te zien moest je naar het oosten, waar ze vooral in boomgaarden te vinden waren. Dat is nu wel wat anders. Deze zomer broedde er een paartje in de Hoofdstraat, in een boompje recht tegenover de Hema. Midden tussen het winkelende publiek zong het mannetje het hoogste lied. De komst van de Putter in het westen maakte ik mee in Katwijk. Voor het bedrijf op een industrieterrein, waar ik werkte, werden jonge boompjes geplant. Daarin werd vrijwel direct genesteld, maar niet voor lang. Na een paar jaar waren de bomen te hoog (of te groot) naar de zin van de vogels en verhuisden ze naar later geplante bomen. De stadsecologen van Amsterdam, Melchers en Daalder, schreven ooit een aardig boekje over de vogels van de hoofdstad, *Sijsjes en Drijfsijsjes*.

Vanzelfsprekend komt daarin ook de putter aan de orde. Het eerste broedgeval was in 1963 in het Amsterdamse Bos. Het zal in dezelfde tijd geweest zijn dat Dirk Barnhoorn het eerste nestje op de Willem van den Bergh vond.

De oude naam voor de Putter is Distelvink. Ze houden van de zaden van distels en klissen, planten waar we in de tuin een hekel aan hebben. De onbebouwde stukjes grond in het dorp, waarin deze planten staan, zijn dus onmisbaar. Een andere mogelijkheid is het laten verwilderen van je tuin. Dat kan wel eens onverwachte ontmoetingen met vogels opleveren. De Putter is een van die vogels die het voor de wind gaat. Die de bebouwde omgeving heeft ontdekt als broedterrein. Daar staat tegenover dat andere vogels met de stille trom vertrekken, alleen letten we daar niet zo op. Zoals de schrijvers van het boekje zeggen: *Verschijnen valt nu eenmaal meer op dan verdwijnen*.

W.Andelaar

N.B. Een van onze leden heeft altijd een boekje met een potlood op zak. Ik verdenk hem er van dat hij zelfs de auto's op de Nortghodreef telt. Van hem heb ik begrepen dat dit rondje zo om en nabij de honderdste is. Een mooi moment om er een punt achter te zetten.